

Документ 994_154, чинний, поточна редакція — Ратифікація від 07.09.2005, підстава - [2831-IV](#)

**Європейська ландшафтна конвенція
(укр/рос)**

(Конвенцію ратифіковано Законом
N 2831-IV ([2831-15](#)) від 07.09.2005, ВВР, 2005, N 51, ст.547)

Дата підписання: 20.10.2000

Дата ратифікації: 07.09.2005

Дата набуття чинності для України: 01.07.2006

Офіційний переклад

Преамбула

Держави - члени Ради Європи, які підписали цю Конвенцію,

враховуючи те, що метою Ради Європи є досягнення більшої єдності між її членами для цілей охорони та реалізації ідеалів і принципів, які є їхньою спільною спадщиною, і що ці цілі досягаються зокрема, шляхом угод в економічній і соціальній сферах;

зацікавлені у забезпеченні сталого розвитку, що базується на збалансованому і гармонійному співвідношенні між соціальними потребами, економічною діяльністю та довкіллям;

беручи до уваги, що ландшафт відіграє важливу суспільну роль у культурній, екологічній, природоохоронній та соціальній сферах і є ресурсом, який сприяє економічній діяльності; що його охорона, регулювання та планування може сприяти створенню нових робочих місць;

усвідомлюючи, що ландшафт сприяє формуванню місцевих культур і є основним компонентом європейської природної та культурної спадщини, який сприяє добробуту людей та консолідації європейської ідентичності;

визначаючи, що ландшафт є важливою складовою якості життя людини всюди: в містах і сільській місцевості, у занедбаній місцевості та місцевості високої якості, в місцевості виняткової краси та в звичайній місцевості;

беручи до уваги, що розвиток сільського та лісового господарства, технічних засобів промислового виробництва та добування мінералів, а також регіонального планування, міського планування, транспорту, інфраструктури, індустрії туризму та відпочинку, так само як і, на більш загальному рівні, зміни у світовій економіці, у багатьох випадках прискорюють зміну ландшафтів;

бажаючи задовольнити прагнення громадськості насолоджуватися ландшафтами високої якості та відігравати активну роль у розвитку ландшафтів;

вважаючи, що ландшафт є ключовим елементом добробуту людини і суспільства, і що його охорона, регулювання і планування призводить до виникнення прав і обов'язків для кожної людини;

зважаючи на правові інструменти, що існують на міжнародному рівні у сфері охорони та управління природною і культурною спадщиною, регіонального та просторового планування, місцевого самоврядування та транскордонного співробітництва, зокрема Конвенцію про охорону дикої флори та фауни і природних середовищ існування в Європі ([995_032](#)) (Берн, 19 вересня 1979 року), Конвенцію про охорону архітектурної спадщини Європи ([994_226](#)) (Гранада, 3 жовтня 1985 року), Європейську конвенцію про охорону археологічної спадщини (переглянуту) ([994_150](#)) (Валлетта, 16 січня 1992 року), Європейську рамкову конвенцію про транскордонне співробітництво між територіальними общинами або властями ([995_106](#)) (Мадрид, 21 травня 1980 року) та додаткові протоколи ([994_099](#)) до неї, Європейську Хартію місцевого самоврядування ([994_036](#)) (Страсбург, 15 жовтня 1985 року), Конвенцію про біологічне різноманіття ([995_030](#)) (Ріо-де-Жанейро, 5 червня 1992 року), Конвенцію про охорону світової культурної та природної спадщини ([995_089](#)) (Париж, 16 листопада 1972 року) та Конвенцію про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля ([994_015](#)) (Орхус, 25 червня 1998 року);

визнаючи, що якість та різноманітність європейських ландшафтів є спільним ресурсом, і що важливо співпрацювати в напрямку його охорони, регулювання та планування;

бажаючи створити новий інструмент, присвячений винятково охороні, регулюванню та плануванню всіх ландшафтів Європи,

домовилися про таке:

ГЛАВА I - ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1 - Визначення

Для цілей цієї Конвенції:

а) "ландшафт" означає територію, як її сприймають люди, характер якої, є результатом дії та взаємодії природних та/або людських факторів;

б) "ландшафтна політика" означає формування компетентними органами влади загальних принципів, стратегій та керівних положень, які дозволяють вживати конкретні заходи, спрямовані на охорону, регулювання та планування ландшафтів;

с) "мета якості ландшафту" означає, для конкретного ландшафту, формулювання компетентними органами влади прагнень

громадськості стосовно рис ландшафту їхнього оточення;

d) "охорона ландшафту" означає діяльність щодо збереження та підтримання важливих або характерних рис ландшафту, яка виправдовується його спадковою цінністю, зумовленою його природною конфігурацією та/або діяльністю людей;

e) "регулювання ландшафту" означає діяльність, з точки зору сталого розвитку, спрямовану на забезпечення постійного утримання ландшафту для узгодження змін, спричинених соціальними, економічними та екологічними процесами та керування ними;

f) "планування ландшафту" означає активну діяльність, спрямовану у майбутнє, щодо поліпшення, відновлення або створення ландшафтів.

Стаття 2 - Сфера застосування

Відповідно до положень, що містяться у статті 15, ця Конвенція застосовується щодо всієї території Сторін і охоплює природні, сільські, міські та приміські території, разом із землями, внутрішніми водами та морськими акваторіями. Це стосується ландшафтів, які можна вважати винятковими, а також звичайних або занедбаних ландшафтів.

Стаття 3 - Цілі

Цілями цієї Конвенції є сприяння охороні, регулюванню та плануванню ландшафтів, а також організація європейської співпраці з питань ландшафту.

ГЛАВА II - НАЦІОНАЛЬНІ ЗАХОДИ

Стаття 4 - Розподіл обов'язків

Кожна Сторона впроваджує цю Конвенцію, зокрема статті 5 та 6, згідно з її власним розподілом владних повноважень, відповідно до її конституційних принципів та адміністративного устрою. При цьому має поважатися принцип субсидіарності, з урахуванням Європейської хартії самоврядування ([994_036](#)). Не применшуючи значення положень цієї Конвенції, кожна Сторона узгоджує виконання цієї Конвенції зі своєю власною політикою.

Стаття 5 - Заходи загального характеру

Кожна Сторона зобов'язується:

a) визнавати ландшафти у законі як суттєвий компонент оточення людей, як вираження різноманітності їхньої спільної культурної та природної спадщини, та як основу їх ідентичності;

b) встановлювати та впроваджувати ландшафтну політику, спрямовану на охорону, регулювання і планування ландшафту шляхом прийняття конкретних заходів, викладених у статті 6;

с) встановлювати порядок участі широкого загалу, місцевих і регіональних органів влади та інших сторін, заінтересованих у визначенні та впровадженні ландшафтної політики, згаданої у пункті б вище;

д) включати ландшафт до власної регіональної і міської планової політики та до її культурної, екологічної, сільськогосподарської, соціальної та економічної політики, а також до будь-якої іншої політики, що може безпосередньо або опосередковано впливати на ландшафт.

Стаття 6 - Конкретні заходи

А. Підвищення рівня обізнаності

Кожна Сторона зобов'язується підвищувати рівень обізнаності громадянського суспільства, приватних організацій та органів державної влади щодо цінності ландшафтів, їхньої ролі та змін для них.

В. Освіта і виховання

Кожна Сторона зобов'язується сприяти:

а) підготовці спеціалістів у галузі оцінки ландшафтів та їхнього використання;

б) розробці навчальних програм з багатьох дисциплін у галузі ландшафтної політики, охорони, регулювання та планування ландшафтів для фахівців у приватному та державному секторах, а також для відповідних об'єднань;

с) створенню шкільних та університетських курсів, які у відповідних предметних розділах висвітлюватимуть цінності, притаманні ландшафтам, і питання, які виникають у зв'язку з їхньою охороною, регулюванням та плануванням.

С. Ідентифікація та оцінка

1. Кожна Сторона за активної участі заінтересованих сторін, як це обумовлено у статті 5.с, та з метою поліпшення знань стосовно її ландшафтів зобов'язується:

а) і) ідентифікувати свої власні ландшафти на всій її території;

ii) аналізувати їхні характеристики та сили і тиски, що їх трансформують;

iii) реєструвати зміни.

б) оцінювати ідентифіковані ландшафти, беручи до уваги особливі цінності, що їм надають заінтересовані сторони та населення, якого це стосується.

2. Порядок проведення такої ідентифікації та оцінки регулюється шляхом обміну досвідом і методологією, організованим між Сторонами на Європейському рівні відповідно до статті 8.

Д. Цілі якості ландшафту

Кожна Сторона зобов'язується визначати цілі якості ландшафту для ідентифікованих та оцінених ландшафтів після обговорень громадськості відповідно до статті 5.с.

Е. Впровадження

Для здійснення ландшафтної політики кожна Сторона зобов'язується впроваджувати інструменти спрямовані на охорону, регулювання та/або планування ландшафту.

ГЛАВА ІІІ - ЄВРОПЕЙСЬКА СПІВПРАЦЯ

Стаття 7 - Міжнародна політика і міжнародні програми

Сторони зобов'язуються співпрацювати при розгляді ландшафтної складової міжнародної політики та міжнародних програм і рекомендувати там, де це необхідно, включення до них положень, що стосуються ландшафтів.

Стаття 8 - Взаємодопомога та обмін інформацією

Сторони зобов'язуються співпрацювати для підвищення ефективності заходів, що вживаються згідно з іншими статтями цієї Конвенції, та зокрема:

а) надавати взаємну технічну і наукову допомогу з питань ландшафту шляхом накопичення та обміну досвідом, а також результатами науково-дослідницьких проектів;

б) сприяти обміну спеціалістами у галузі ландшафту, зокрема з метою навчання та інформування;

с) здійснювати обмін інформацією щодо всіх питань, які охоплюються положеннями Конвенції.

Стаття 9 - Транскордонні ландшафти

Сторони заохочуватимуть транскордонне співробітництво на місцевому та регіональному рівні та, там де це необхідно, готуватимуть та впроваджуватимуть спільні ландшафтні програми.

Стаття 10 - Моніторинг впровадження Конвенції

1. Існуючі компетентні Комітети Експертів, створені згідно зі статтею 17 Статуту Ради Європи ([994_001](#)) призначаються Комітетом Міністрів Ради Європи відповідальними за моніторинг впровадження Конвенції.

2. Після кожного засідання Комітетів Експертів Генеральний Секретар Ради Європи передає Комітету Міністрів звіт про виконану

роботу та про впровадження Конвенції.

3. Комітети Експертів мають запропонувати Комітету Міністрів критерії для нагородження Ландшафтною відзнакою Ради Європи та правила прийняття відповідного рішення.

Стаття 11 - Ландшафтна відзнака Ради Європи

1. Ландшафтна відзнака Ради Європи - це нагорода, яка може бути присуджена місцевим та регіональним органам влади, а також їхнім групам, які запровадили, як складову частину ландшафтної політики Сторони цієї Конвенції, політику або заходи щодо охорони, регулювання та/або планування своїх ландшафтів, які довели довготривалу ефективність і можуть таким чином бути прикладом для інших територіальних органів влади в Європі. Відзнакою можуть бути також нагороджені неурядові організації, які зробили особливо видатний внесок до охорони, регулювання або планування ландшафту.

2. Заявка щодо отримання Ландшафтної відзнаки Ради Європи може подаватися Сторонами до Комітетів Експертів, згаданих у статті 10. Транскордонні місцеві та регіональні органи влади та їхні об'єднання можуть звертатись з поданнями про нагороду за умови, що вони спільно управляють відповідним ландшафтом.

3. За пропозицією Комітетів Експертів, згаданих у статті 10, Комітет Міністрів визначає та публікує критерії для нагородження Ландшафтною відзнакою Ради Європи, затверджує відповідні правила та нагороджує відзнакою.

4. Ландшафтна відзнака Ради Європи присуджується для заохочення тих, хто її отримав, для забезпечення збалансованої охорони, регулювання та/або планування відповідних ландшафтних територій.

ЧАСТИНА IV - ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 12 - Взаємозв'язок з іншими інструментами

Положення цієї Конвенції не повинні зашкоджувати більш жорстким положенням стосовно охорони, регулювання та планування ландшафту, які містяться в інших існуючих або тих, що існуватимуть у майбутньому, національних або міжнародних інструментах, які мають обов'язкову юридичну силу.

Стаття 13 - Підписання, ратифікація та набуття чинності

1. Ця Конвенція відкрита для підписання державами - членами Ради Європи. Вона підлягає ратифікації, прийняттю або схваленню. Ратифікаційні грамоти, документи про прийняття або схвалення передаються на зберігання Генеральному Секретареві Ради Європи.

2. Конвенція набуває чинності в перший день місяця, який настає після закінчення трьохмісячного періоду після дати, на яку десять держав - членів Ради Європи заявлять про свою згоду на обов'язковість для них Конвенції відповідно до положень

попереднього пункту.

3. Стосовно будь-якої держави, яка підписала Конвенцію і згодом заявить про свою згоду на обов'язковість для неї Конвенції, ця Конвенція набуває чинності у перший день місяця, який настає після закінчення трьохмісячного періоду після дати здачі на зберігання ратифікаційної грамоти, документа про прийняття або схвалення.

Стаття 14 - Приєднання

1. Після набуття цією Конвенцією чинності Комітет Міністрів Ради Європи може запросити Європейське Співтовариство та будь-яку європейську державу, яка не є членом Ради Європи, приєднатися до Конвенції на підставі рішення, що приймається більшістю голосів, як це передбачено у статті 20.d Статуту Ради Європи ([994_001](#)), та одностайного голосування держав-сторін, які мають право бути представленими в Комітеті Міністрів.

2. Стосовно будь-якої держави, що приєднується до Конвенції або стосовно Європейського Співтовариства, у разі його приєднання, ця Конвенція набуває чинності в перший день місяця, який настає після закінчення трьохмісячного періоду після дати здачі на зберігання Генеральному Секретареві Ради Європи документа про приєднання.

Стаття 15 - Територіальне застосування

1. Будь-яка держава або Європейське Співтовариство може на момент підписання або здачі на зберігання ратифікаційної грамоти, документа про прийняття, схвалення або приєднання визначити територію або території, до яких Конвенція застосовуватиметься.

2. Будь-яка Сторона у будь-який час пізніше може, направивши заяву на ім'я Генерального Секретаря Ради Європи, поширити застосування цієї Конвенції на будь-яку іншу територію, визначену в заяві. Конвенція набуває чинності щодо такої території у перший день, що настає після закінчення трьохмісячного періоду після дати отримання заяви Генеральним Секретарем.

3. Будь-яка заява, зроблена згідно з двома пунктами вище стосовно будь-якої території, згаданої у такій заяві, може бути відкликана шляхом направлення повідомлення на ім'я Генерального Секретаря. Таке відкликання набуває чинності у перший день місяця, який настає після закінчення трьохмісячного періоду після дати отримання повідомлення Генеральним Секретарем.

Стаття 16 - Денонсація

1. Будь-яка Сторона може у будь-який час денонсувати цю Конвенцію шляхом направлення повідомлення на ім'я Генерального Секретаря Ради Європи.

2. Така денонсація набуває чинності у перший день місяця, що настає після закінчення трьохмісячного періоду після дати

отримання повідомлення Генеральним Секретарем.

Стаття 17 - Внесення змін

1. Будь-яка Сторона або Комітети Експертів, згадані у статті 10, можуть запропонувати зміни до цієї Конвенції.

2. Про будь-яку пропозицію щодо внесення змін повідомляється Генеральному Секретареві Ради Європи, який інформує про неї держави - члени Ради Європи, інші Сторони та будь-яку Європейську державу, що не є членом Ради Європи, але яку було запрошено приєднатися до цієї Конвенції згідно з положеннями статті 14.

3. Комітети Експертів, згадані у статті 10, розглядають будь-які запропоновані зміни та подають до Комітету Міністрів для затвердження текст, затверджений більшістю у три четвертих представників Сторін. Після затвердження Комітетом Міністрів більшістю голосів, передбаченою у статті 20.d Статуту Ради Європи ([994_001](#)), та одностайним голосуванням держав-сторін, що мають право бути представленими в Комітеті Міністрів, текст направляється Сторонам для прийняття.

4. Будь-яка зміна набуває чинності для Сторін, що її прийняли, у перший день місяця, що настає після закінчення трьохмісячного періоду після дати, на яку три держави - члени Ради Європи повідомлять Генеральному Секретарю про їхнє прийняття. Стосовно будь-якої Сторони, яка прийме її пізніше, такі зміни набувають чинності в перший день місяця, що настає після закінчення трьохмісячного періоду після дати, на яку зазначені Сторони поінформували Генерального Секретаря про її прийняття.

Стаття 18 - Повідомлення

Генеральний секретар Ради Європи повідомляє державам - членам Ради Європи, будь-якій державі або Європейському Співтовариству, які приєдналися до цієї Конвенції про:

- a) будь-яке підписання;
- b) здачу на зберігання будь-якої ратифікаційної грамоти, документа про прийняття, схвалення або приєднання;
- c) будь-яку дату набуття чинності цієї Конвенцією згідно зі статтями 13, 14 та 15;
- d) будь-яку заяву, зроблену відповідно до статті 15;
- e) будь-яку денонсацію, зроблену відповідно до статті 16;
- f) будь-яку пропозицію щодо внесення змін, будь-яку зміну, затверджену відповідно до статті 17, та дату набуття нею чинності;
- g) будь-який інший акт, повідомлення, інформування або сповіщення, що має відношення до цієї Конвенції.

На посвідчення чого належним чином уповноважені на це представники підписали цю Конвенцію.

Вчинено у Флоренції цього двадцятого дня місяця жовтня двотисячного року англійською та французькою мовами, при чому обидва тексти є рівно автентичними, у одному примірнику, який зберігатиметься в архіві Ради Європи. Генеральний Секретар Ради Європи надсилає завірени примірники кожній державі - члену Ради Європи та будь-якій державі або Європейському Співтовариству, запрошеним приєднатися до цієї Конвенції.

**Европейская конвенция
о ландшафтах
(ETS N 176)**

(Флоренция, 20 октября 2000 года)

(неофициальный перевод)

Преамбула

Государства - члены Совета Европы, подписавшие настоящую Конвенцию,

считая, что целью Совета Европы является достижение большего единства между его членами во имя защиты и осуществления идеалов и принципов, являющихся их общим достоянием, и что эта цель достигается, в частности, через соглашения в экономической и социальной областях;

стремясь достичь устойчивого развития, основанного на сбалансированных и гармоничных отношениях между социальными нуждами, экономической деятельностью и окружающей средой;

отмечая, что ландшафт играет важную для общественных интересов роль в культурной, экологической, природоохранной и социальной областях и представляет собой благоприятный ресурс для экономической деятельности и что его охрана, управление и планирование могут способствовать созданию рабочих мест;

отдавая себе отчет в том, что ландшафт способствует формированию местной культуры и что он является базовым компонентом европейского природного и культурного наследия, вносящим вклад в благосостояние людей и укрепление европейской идентичности;

признавая, что ландшафт является важной частью обеспечения качества жизни людей везде: в городских районах и сельской местности, в деградирующих районах и районах высокого качества, в районах, признанных районами исключительной красоты, и ординарных районах;

отмечая, что развитие сельского и лесного хозяйства, промышленного и горно-добывающего производства, а также регионального и городского планирования, транспорта, инфраструктур, туризма, отдыха и, в более общем плане, изменения в мировой экономике являются во многих случаях причинами ускоренной трансформации ландшафтов;

стремясь учесть желание общества пользоваться ландшафтами высокого качества и играть активную роль в развитии ландшафтов;

полагая, что ландшафт является ключевым элементом индивидуального и социального благосостояния и что его охрана, управление и планирование предполагают права и обязанности для каждого;

принимая во внимание существующие международные правовые документы в области охраны и управления природным и культурным наследием, территориального планирования, местного самоуправления и приграничного сотрудничества, в частности Конвенцию об охране дикой фауны и флоры и природных сред обитания в Европе ([995_032](#)) (Берн, 19 сентября 1979 года), Конвенцию о защите архитектурного наследия в Европе ([994_226](#)) (Гранада, 3 октября 1985 года), Европейскую конвенцию о защите археологического наследия (пересмотренную) ([994_150](#)) (Валетта, 16 января 1992 года), Европейскую рамочную конвенцию о приграничном сотрудничестве территориальных сообществ и властей ([995_106](#)) (Мадрид, 21 мая 1980 года) и дополнительные протоколы ([994_099](#)) к ней, Европейскую хартию местного самоуправления ([994_036](#)) (Страсбург, 15 октября 1985 года), Конвенцию о биологическом разнообразии ([995_030](#)) (Рио-де-Жанейро, 5 июня 1992 года), Конвенцию об охране всемирного культурного и природного наследия ([995_089](#)) (Париж, 16 ноября 1972 года) и Конвенцию о доступе к информации, участии общественности в принятии решений и доступе к судебному разбирательству по природоохранным вопросам ([994_015](#)) (Аархус, 25 июня 1998 года);

отдавая себе отчет в том, что качество и разнообразие европейских ландшафтов представляет собой общий ресурс и что важно сотрудничать в деле их охраны, управления и планирования;

стремясь заключить новый договор, посвященный исключительно охране, управлению и планированию всех европейских ландшафтов, договорились о нижеследующем:

Часть I. Общие положения

Статья 1

Определения

В целях Конвенции:

а) "ландшафт" означает часть территории, в том смысле как она воспринимается таковой населением, отличительные черты которой являются результатом действия или взаимодействия природного и/или человеческого факторов;

б) "ландшафтная политика" означает выражение компетентными публичными властями общих принципов, стратегии и ориентиров, позволяющих принимать особые меры по охране, управлению и планированию ландшафтов;

с) "цель качественного ландшафта" означает, для конкретного ландшафта, определение компетентными публичными властями пожеланий населения в отношении характеристики окружающего его ландшафта;

д) "охрана ландшафта" означает действия по сохранению и поддержанию наиболее значительных или характерных черт ландшафта, продиктованных его значимостью как наследия, которая вытекает из его естественной конфигурации и/или является результатом человеческой деятельности;

е) "управление ландшафтом" означает действие, с точки зрения устойчивого развития, по обеспечению регулярного ухода за ландшафтом с тем, чтобы направлять и гармонизировать изменения, вызванные социальным, экономическим и экологическим развитием;

ф) "планирование ландшафта" означает активные, нацеленные на перспективу действия по укреплению, восстановлению и созданию ландшафтов.

Статья 2

Сфера применения

С учетом положений статьи 15 настоящая Конвенция применяется ко всей территории Сторон и охватывает естественные уголья, сельскую, городскую и полугородскую местность. Конвенция касается суши, внутренних вод и морей. Она касается ландшафтов, которые могут считаться как уникальными, так и ординарными или деградирующими.

Статья 3

Цели

Целями настоящей Конвенции являются содействие охране, управлению и планированию ландшафтов и организация европейского сотрудничества по проблематике ландшафтов.

Часть II. Национальные меры

Статья 4

Разделение ответственности

Каждая Сторона применяет настоящую Конвенцию, в частности статьи 5 и 6, в соответствии с собственным разделением полномочий властей, ее конституционными принципами и административным устройством и уважая принцип субсидиарности с учетом Европейской хартии местного самоуправления ([994_036](#)). Без отступления от положений настоящей Конвенции каждая Сторона гармонизирует ее имплементацию со своей политикой.

Статья 5

Общие меры

Каждая Сторона обязуется:

а) признать ландшафты юридически как важнейший компонент окружения человека, выражение разнообразия общего человеческого культурного и природного наследия и основу идентичности человека;

б) определить и осуществлять ландшафтную политику, направленную на охрану, управление и планирование ландшафтов путем принятия специальных мер, изложенных в статье 6;

с) установить процедуры участия населения, местных и региональных властей и других заинтересованных сторон в определении и осуществлении ландшафтной политики, упомянутой выше в пункте "б";

d) интегрировать ландшафт в свою политику регионального и городского планирования и в свою культурную, природоохранную, сельскохозяйственную, социальную и экономическую политику, а также в любую другую политику, которая может иметь прямое или косвенное воздействие на ландшафт.

Статья 6

Специальные меры

А. Привлечение внимания к ландшафтам

Каждая Сторона обязуется дополнительно привлекать внимание гражданского общества, частных организаций и публичных властей к значимости ландшафтов, их роли и изменениям в них.

В. Профессиональная подготовка и образование

Каждая Сторона обязуется развивать:

a) подготовку специалистов по знанию ландшафтов и работе с ними;

b) мультидисциплинарные учебные программы по ландшафтной политике, охране, управлению и планированию ландшафтов для профессиональных специалистов частного и государственного секторов и для заинтересованных ассоциаций;

c) школьные и университетские курсы, которые в рамках соответствующих дисциплин касаются значимости ландшафтов и вопросов, связанных с их охраной и планированием.

С. Идентификация и классификация

1. При активном участии заинтересованных сторон, в соответствии с пунктом "с" статьи 5 и в целях улучшения знаний об их ландшафтах, каждая Сторона обязуется:

a) i) идентифицировать собственные ландшафты на всей своей территории;

ii) проанализировать их характерные черты и динамическую силу и давление, трансформирующие их;

iii) следить за изменениями ландшафтов;

b) классифицировать таким образом идентифицированные ландшафты, принимая во внимание особую значимость, придаваемую им заинтересованными сторонами и населением.

2. Данные процедуры идентификации и классификации осуществляются путем обменов опытом и методологией, организуемых между Сторонами на европейском уровне согласно статье 8.

Д. Цели качественного ландшафта

Каждая Сторона обязуется определить цели качественного ландшафта для идентифицированных и классифицированных ландшафтов после консультаций с населением в соответствии с пунктом "с" статьи 5.

Е. Имплементация

Для осуществления ландшафтной политики каждая Сторона обязуется создать соответствующие инструменты по охране, управлению и/или планированию ландшафтов.

Часть III. Европейское сотрудничество

Статья 7

Международная политика и программы

Стороны обязуются сотрудничать в рассмотрении ландшафтного измерения международной политики и программ и рекомендовать, когда это необходимо, включение в них ландшафтных факторов.

Статья 8

Взаимная помощь и обмен информацией

Стороны обязуются сотрудничать в целях повышения эффективности мер, принимаемых в соответствии с другими статьями настоящей Конвенции, и, в частности:

а) оказывать друг другу техническую и научную помощь по вопросам ландшафта путем сбора и обмена опытом и результатами научных проектов;

б) содействовать обмену специалистами по ландшафту, в частности в целях профессиональной подготовки и информации;

с) обмениваться информацией по всем вопросам, затронутым положениями Конвенции.

Статья 9

Приграничные ландшафты

Стороны поощряют приграничное сотрудничество на местном и региональном уровнях и, в случае необходимости, разрабатывают и осуществляют совместные программы по ландшафту.

Статья 10

Контроль за выполнением Конвенции

1. Комитет министров Совета Европы поручает существующим компетентным комитетам экспертов, созданным в соответствии со статьей 17 Устава Совета Европы ([994_001](#)), осуществлять контроль за выполнением Конвенции.

2. После каждого заседания этих комитетов экспертов Генеральный секретарь Совета Европы передает доклад о проделанной работе и о действии Конвенции Комитету министров Совета Европы.

3. Комитеты экспертов предлагают на рассмотрение Комитета министров критерии для награждения Премией Ландшафт Совета Европы и регламент этой премии.

Статья 11

Премия Ландшафт Совета Европы

1. Премия Ландшафт Совета Европы является наградой, которая может быть присуждена местным и региональным властям и созданным ими объединениям в качестве компонента ландшафтной политики Сторон настоящей Конвенции, политики или мер по охране, управлению и/или планированию их ландшафтов, которые показывают продолжительную эффективность и могут, таким образом, служить примером другим территориальным властям Европы. Награда может быть также присуждена неправительственным организациям, внесшим особо выдающийся вклад в охрану, управление или планирование ландшафтов.

2. Кандидатуры на Премию Ландшафт Совета Европы передаются Сторонами на рассмотрение комитетов экспертов, упомянутых в статье 10. Приграничные местные и региональные власти и объединения заинтересованных местных и региональных властей могут претендовать на премию при условии, что они совместно управляют соответствующим ландшафтом.

3. По предложению комитетов экспертов, упомянутых в статье 10, Комитет министров устанавливает и публикует критерии для награждения Премией Ландшафт Совета Европы, принимает соответствующий регламент и присуждает премию.

4. Присуждение Премии Ландшафт Совета Европы имеет целью поощрять ее лауреатов к обеспечению устойчивой охраны, управления и/или планирования соответствующих ландшафтных зон.

Часть IV. Заключительные положения

Статья 12

Связь с другими договорами

Положения настоящей Конвенции не препятствуют более строгим положениям об охране, управлении и планировании ландшафтов, содержащимся в других существующих или будущих национальных или международных договорах, имеющих обязательную силу.

Статья 13

Подписание, ратификация и вступление в силу

1. Настоящая Конвенция открыта для подписания государствами - членами Совета Европы. Она подлежит ратификации, принятию или одобрению.

Ратификационные грамоты, документы о принятии или одобрении сдаются на хранение Генеральному секретарю Совета Европы.

2. Конвенция вступает в силу в первый день месяца, следующего по истечении трех месяцев, считая с даты, когда десять государств - членом Совета Европы заявили о своем согласии быть связанными Конвенцией в соответствии с положениями предыдущего пункта.

3. В отношении любого подписавшего Конвенцию государства, которое впоследствии заявляет о своем согласии быть связанным ею, Конвенция вступает в силу в первый день месяца, следующего по истечении трех месяцев, считая с даты сдачи на хранение ратификационных грамот, документов о принятии или одобрении.

Статья 14

Присоединение к Конвенции

1. После вступления настоящей Конвенции в силу Комитет министров Совета Европы может пригласить Европейское Сообщество и любое европейское государство, не являющееся членом Совета Европы, присоединиться к Конвенции на основании решения, принимаемого большинством голосов, предусмотренным в пункте "d" статьи 20 Устава Совета Европы ([994_001](#)), и при единодушном голосовании государств, являющихся Сторонами Конвенции и имеющими право быть представленными в Комитете министров.

2. В отношении любого присоединяющегося к Конвенции государства или Европейского Сообщества, если оно присоединится к ней, Конвенция вступает в силу в первый день месяца, следующего по истечении трех месяцев, считая с даты сдачи на хранение документа о присоединении Генеральному секретарю Совета Европы.

Статья 15

Территориальное применение

1. Любое государство или Европейское сообщество при подписании Конвенции или при сдаче на хранение ратификационных грамот или документов о принятии, одобрении или присоединении может указать территорию или территории, к которым применяется настоящая Конвенция.

2. Любая Страна может в любой более поздний срок путем направления заявления Генеральному секретарю Совета Европы распространить применение настоящей Конвенции на любую другую территорию, указанную в этом заявлении. В отношении такой территории Конвенция вступает в силу в первый день месяца, следующего по истечении трех месяцев, считая с даты получения Генеральным секретарем такого заявления.

3. Любое заявление, сделанное в соответствии с двумя предыдущими пунктами, может быть отозвано в отношении любой территории, указанной в таком заявлении, путем направления уведомления Генеральному секретарю. Отзыв вступает в силу в первый день месяца, следующего по истечении трех месяцев, считая с даты получения такого уведомления Генеральным секретарем.

Статья 16

Денонсация

1. Каждая Страна может в любое время денонсировать настоящую Конвенцию путем направления уведомления Генеральному секретарю Совета Европы.

2. Такая денонсация вступает в силу в первый день месяца, следующего по истечении трех месяцев, считая с даты получения уведомления Генеральным секретарем.

Статья 17

Поправки

1. Любая Страна или комитеты экспертов, упомянутые в статье 10, могут предлагать поправки к настоящей Конвенции.

2. Любое предложение о поправке передается Генеральному секретарю Совета Европы, который доводит его до сведения государств - членом Совета Европы, других Сторон и всех европейских государств - нечленом, получивших приглашение присоединиться к настоящей Конвенции в соответствии с положениями статьи 14.

3. Комитеты экспертов, упомянутые в статье 10, рассматривают любую предложенную поправку и представляют ее текст, принятый большинством в три четверти голосов представителей Сторон, на одобрение Комитету министров. После одобрения текста поправки Комитетом министров большинством, предусмотренным пунктом "d" статьи 20 Устава Совета Европы ([994_001](#)), и при единодушном голосовании государств, являющихся Сторонами Конвенции и имеющими право быть представленными в Комитете министров, текст поправки направляется Сторонам для принятия.

4. Любая поправка вступает в силу применительно к принявшим ее Сторонам в первый день месяца, следующего по истечении трех месяцев, считая с даты, когда три государства - члена Совета Европы проинформируют Генерального секретаря о ее принятии. Применительно к любой Стороне, которая примет поправку в последующем, она вступает в силу в первый день месяца, следующего по истечении трех месяцев, считая с даты, когда эта Сторона сообщила Генеральному секретарю о ее принятии.

Статья 18

Уведомления

Генеральный секретарь Совета Европы уведомляет государства - члены Совета Европы, любое государство, которое подписало настоящую Конвенцию, и Европейское сообщество после того, как оно присоединится к ней, о:

- a) любом подписании;
- b) сдаче на хранение любой ратификационной грамоты, документа о принятии, одобрении или присоединении;
- c) любой дате вступления в силу настоящей Конвенции в соответствии со статьями 13, 14 и 15;
- d) любом заявлении, сделанном в соответствии со статьей 15;
- e) любой денонсации, сделанной в соответствии со статьей 16;
- f) любом предложении о поправке, любой поправке, принятой в соответствии со статьей 17, и дате ее вступления в силу;
- g) любом ином действии, уведомлении, информации или сообщении, относящимся к настоящей Конвенции.

В удостоверение чего нижеподписавшиеся, должным образом на то уполномоченные, подписали настоящую Конвенцию.

Совершено во Флоренции 20 октября 2000 г. на английском и французском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу, в одном экземпляре, который сдается на хранение в архив Совета Европы. Генеральный секретарь Совета Европы препровождает заверенные копии каждому государству - члену Совета Европы и любому другому государству и Европейскому Сообществу, если им предложено присоединиться к настоящей Конвенции.

(Подписи)